

Index Rerum omnium,

Gradus.
Gradus post lineam attenditur ad prælationem in majoratum successione. p. 58. n. 60
Gratianus.
Gratiani error in Decreto notatur. p. 224. n. 17
De Gratiani patria, professione, ac compilatione Decreti p. 225. n. 1
De Gratiano nonnulla narratur, quæ falsa ostenduntur. ibid. n. 2
A Gratiano addita Decreto cujus sint autoritatis. p. 226. n. 11
Gratiano in Decreto referenti autoritatem alicujus Sancti, in dubio credendum est. p. 229. n. 1
Gratiani error in cap. Futuram, notatur. p. 289. num. 87.
Gravamen, & Gravatus.
Gravamen patitur, qui rem propriam alienare constringitur, quanvis justum pretium offeratur. p. 26. n. 91
Gravatus in uno, in alio debet relevari, nec afflictio afflictio est addenda. p. 153. n. 34
B. Gregorius Nazianzenus.
B. Gregorii Nazianzeni scripta & vita referuntur. pag. 280. num. 10
H
Hæreditas, & Hæres.
Hæres mariti si statim solvant, interusufructum ex dotali pecunia detrahare nequeunt. pag. 9. num. 67
Compensant fructus rerum mobilium quas retinent cum alimentis viduæ præstitis, residuumque coguntur eidem restituere. p. 10. num. 68 & seq.
Hæres de jure Pontificio, & Cæsareo an teneatur ex delicto defuncti actione rei persequutoria, si nihil ex crimine pervenit ad ipsum? p. 35. num. 63
Hæres non confecto inventario, etiam ultra vires hæreditatis creditoribus, ac legatariis obligatur. p. 36. n. 68
Quid si ex delicto defuncti juxta jus canonicum conveniatur. ibid.
Quid quoad usurarum restitutionem. ibid. n. 69 & seq.
Hæredi, in quem ex statuto transit absque apprehensione possessio, omnia possessoria juris remedia competunt. p. 57. n. 50
Hæres per apprehensionem cujuslibet rei ex hæreditariis potest acquirere possessionem juris universalis hæreditatis, non rerum singularium, quæ sunt in illa. p. 137. n. 54
Pro non apprehensis non tribuuntur hæredi remedia possessoria retinenda, aut recuperanda. ibid.
Hæres propter moram non præstat ultra legitimum usurarum modum. p. 187. n. 108
Hæres legitimi privantur successione impuberum, nisi illis intra annum tutores perierint. p. 219. n. 18. Idem Juris est de testamentariis. ibid. n. 20. Non potest semel perire tutores si excusentur. ibid. & seq. n. 21
Hæresis, & Hæreticus.
Hæresis verbum latè sumptum, quid significet. p. 2. n. 4
Hæresis crimen definitur. ibid. & seq. n. 5
Ad Hæreseos crimen patrandum plura debent concurrere. p. 3. n. 7
Hæresis verbi etymologia. ibid. n. 9

Utrum in bonam, & malam partem accipi possit? p. 3. n. 10
Hæresis quatenus est propositio adversus fidem, alia formalis est, materialis alia. ibid. n. 13
Hæreticus fieri non potest, qui Baptismum nunquam suscepit. p. 3. n. 6
Hæreticus proprie quis dicatur, remissivè. ibid. num. 11
Hæreticus omninò mentalis utrum puniri queat? ibid. n. 12
De Hæresis verbo remissivè p. 249. n. 25
Hæresis absque pertinacia non est. ibid. n. 26
Hæreticus non est qui propositionem adversus sacra Scripturæ autoritatem profert, antequam per Ecclesiam declaratur de Fide quod libris sacris latitat. p. 248. n. 23
Hæreticum non est quicquid SS. Patres damnaverunt. p. 291. n. 110
Hagiographum.
Hagiographum quid sit. p. 279. n. 2. & seqq.
Hamis.
Cum Hamis incedere quid sit apud Consultum in l. 3. §. Sciendum, ff. de offic. Præf. vigil. p. 201. num. 3
Henricus.
Henricus Rex jure potuit immensis donationibus modum adhibere. p. 69. n. 73
Hidalgo.
De Hidalgo verbi etymologia pag. 189. num. 123. & seqq.
Hidalgo à nobili in Hispania secernitur. p. 192. num. 137
B. Hieronymus.
B. Hieronymi scripta & vita. p. 282. n. 35. Dissentit à S. Augustino in sacra Paginæ interpretatione. p. 183. n. 44
B. Hilarion.
B. Hilarionis Abbatis vita. p. 287. n. 75
B. Hilarius Pictaviensis.
B. Hilarii Pictaviensis scripta & vita. p. 282. n. 28
Hippocentaurus.
Hippocentauri stipulatio non valet, etiam quoad poenam promissam, nisi præstetur. p. 198. n. 1
Verbum Hippocentaurus quid significet, & unde originem trahat, ibid. n. 2. Qualiter sit accipiendum in §. At si quis, Inst. de inutilib. stipulat. ibid. n. 3
Hippocentaurus ex hominis & bruti commixtione an existere possit secundum naturam. ibid. n. 4. & 5
Hippocentauri descriptio. p. 199. n. 8. & seq.
Hippocentaurum extitisse quomodo verum, aut commentitium sit. ibid. & seq. n. 11
Hippocentaurorum fabula narratur. p. 200. n. 13
Hippos.
Hippos Græcè equum Latine significat. p. 198. n. 2
Historia.
De Historiæ Ecclesiasticæ Authoribus. pag. 307. num. 105
Hormisda.
Hormisda Pontifex quando floruerit. p. 228. n. 25
Hymnus.
De Hymno Sanctus, sanctus, sanctus, qui in Missa canitur. p. 357. n. 4
Hypotheca.
Hypotheca in re aliena non consistit, nisi Domini consensus accedat. p. 152. n. 32

Id

& Verborum.

I

Id.

Id possumus, quod de jure possumus. pag. 66. num. 42
Id quod nostrum est, sine facto nostro ad alium transferri non potest. p. 149. n. 19. & p. 151. num. 17
Jejunium.
Jejunia Christianorum ab hæreticis impugnantur. p. 330. n. 7
Jejunium unde ita dictum. ibid. n. 8. Quid hoc verbum significet. ibid. n. 9
Jejunium differt à communi abstinentia, & quomodo. ibid. n. 10
Jejunium quid sit. p. 331. n. 11. & p. 344. n. 113. & seqq.
Jejunium est actus virtutis abstinentiæ. pag. 331. n. 12. & p. 333. n. 27
Ad Jejunium Ecclesiasticum fortiori ratione astringuntur Fideles, quam Ethnici ad abstinentiam. p. 331. n. 17
Inter Jejunium Ecclesiasticum ac communem moralemque abstinentiam discrimen assignatur. p. 332. & seq. n. 26
Jejunii effectus qui sint. p. 332. n. 22
Jejunium quatenus sit de præcepto legis Evangelicæ. p. 333. n. 31
Jejunium est utile & necessarium ad plurima. ibid. num. 33
Jejunii laudes, remissivè. p. 334. n. 34
In Jejunium consistit calumniæ diluuntur. ibid. n. 35
Jejunia Ecclesiastica instituta sunt à tempore Apostolorum. ibid. n. 36
Jejunium Quadragesimæ est de jure Ecclesiastico, non de Divino. ibid. n. 37
De Jejunio est præceptum generale in lege Evangelica. ibid. n. 38
Jejunium Quadragesimæ non eodem modo ubique observatur. p. 334. n. 39
Jejunium ante Pascha cur sit quadraginta dierum. p. 335. n. 42. & seq.
De Jejunio Sabbati quod antiquitus in Ecclesia observabatur, & quare fuerit institutum. ibid. num. 45
Ad Jejunia, & festa localia an teneantur viatores, & alii inde citò recessuri. ibid. n. 46. & seqq.
Quid de eo qui exit à loco ubi jejunium indictum est, ad eum in quo non observatur progressurus, & è contra. p. 336. n. 49
De Jejunii omnibus, quæ in Ecclesia generaliter sunt instituta, remissivè. ibid. n. 52
De Jejunio quatuor Temporum. ibid. n. 53
De Jejunii Hebræorum. ibid. n. 56
Jejunia quatuor Temporum quando incidant. p. 337. n. 59. Injungebantur de more Fidelibus olim, cum necessitas urgebat, aut Concilium erat celebrandum. ibid. n. 61
Jejunium Ecclesiasticum frangens lethaliter peccat. p. 337. n. 62. Quid si quis per errorem violet jejunium, putans sibi aliqua ratione licere. ibid. n. 63
Jejunii fractor adversus quam virtutem peccet. ibid. n. 64
Jejunii diebus semel duntaxat edere licet. p. 338. n. 66. Sumitur de consuetudine refectionis. ibid. n. 68. Quædam circa illam adnotantur. p. 338. n. 69
Jejunii dies à media nocte in mediam noctem servandus. ibid. n. 67. Quid de eo, qui dubitat an
D. de Faria Nova Addit. ad Covar.

duodecima hora insonuerit. p. 344. n. 115
Jejunium an violet, qui uno prandio nimis ventrem onerat. p. 338. n. 70. & seqq.
A Jejunio per dispensationem debet absolvi, qui jejunii diebus magis carnis stimulis vexatur. ibid. n. 79
Jejunii die qui pluries parum edit, lethaliter peccat, si omnes portiuncule simul junctæ parviritatis quantitatem excedant. p. 340. n. 82
Die Jejunii sæpe manducans, an plura peccata committat. ibid. n. 83. Et utrum saltem venialiter toties delinquat, quoties cibum sumpserit. ibid. n. 84
Jejunium frangens materialiter absque peccato, tenetur pro residuo diei jejunare. p. 340. n. 86
Jejunii die qua hora cibus sumendus. ibid. n. 87
Jejunii diebus toties graviter peccatur, quoties carnes eduntur. p. 342. n. 103
Si Jejunii ratione esus carniū prohibeatur, lactinia non continentur. p. 343. n. 107
De Jejunio sive abstinentia, quæ Litaniarum tempore observatur. ibid. n. 108
Cum Jejunio Ecclesiastico est incompatibilis esus carniū, ita ut dispensatus ad edendas carnes, non teneatur ad jejunium. p. 344. n. 116
Jejunare licet etiam cum detrimento salutis corporalis. p. 331. n. 18
Jejunabant quondam Christiani ex præcepto quarta & sexta feria per annum. p. 335. n. 44
Imago.
Imagines majorum suorum domi habere, quibus licebat apud Romanos. p. 195. n. 155
Imperium.
Imperium merum quid sit, unde dicatur, & in quos gradus dividatur. p. 155. n. 2
Imperium mixtum definitur: quare sic appelletur, & quot sint ejus gradus. ibid. n. 3
Imperium Monarchicum.
Imperium quando à Persis in Græcos translatum. p. 257. n. 101. & seqq.
Indicium.
Indicium ad torturam sufficiens non est quod cadaver occisi præsentè aliquo sanguinem effundat. p. 199. n. 7
Indictio.
De Indictionibus, remissivè. p. 271. n. 14
Indus.
Indi, illibata libertate, vendi dicuntur, cum damnantur, ut pro certa mercede inviti in officina pannorum ad tempus deserviant. p. 119. num. 15
Industria.
Industria personæ præsumitur electa ex gravitate causæ committæ. p. 161. n. 43
Infamia, & Infamis.
Infamia juris aufert Beneficia, & munera obtenta. p. 30. n. 20
Infamia facti semel contracta nullo remedio deleri potest. ibid.
Infamia testamenti factionem non adimit. p. 37. num. 75
Infamis non rejicitur à majoratus successione. p. 55. n. 38
Infamibus dignitatum januæ sunt clausæ. ibid.
Innocens.
Innocentem enecare non licet adhuc pro totius populi salute. p. 203. n. 10. Quod verum est directè, secus indirectè. ibid. n. 11
Instrumentum.
Instrumentum aliquando ad perfectionem, aliquando
CCC 2

Index Rerum omnium,

quando ad probationem actus conficitur. p. 96. num. 10
 In Instrumentis publicis tempus, quo conficiuntur, exprimi debet: secus in privatis. p. 309. n. 7
Interdictum.
 Interdictum, Unde vi, nisi possidenti non conceditur. p. 134. n. 27
Interesse.
 Interesse alterius interesse non debetur: quod limitatur. p. 4. n. 23
 Interesse damni emergentis, aut lucri cessantis omni jure supra sortem creditoribus capere licet. p. 40. n. 1. Servatis conditionibus, de quibus remissivè. ibid. n. 2
 Interesse damni emergentis, & lucri cessantis non potest de jure communi excedere sortis quantitatem. p. 42. n. 20
 Interesse debetur in utroque foro post moram: non antea, nisi ita convenerit. p. 43. n. 31
 Interesse nomine promissa à principio quantitas non debetur, nisi quatenus creditor damnum sensisse, aut lucrum amisisse probetur. ibid. & seq. n. 34. Quid si ex more regionis quantitas pro interesse sit certa. ibid. n. 35
Intestatus.
 Intestatum quem decedere quibus modis contingat. p. 354. n. 52
Intrusus.
 Intrusus in beneficalibus quis censetur. p. 135. n. 35. & seqq.
B. Ioannes Chrysostomus.
 B. Ioannis Chrysostomi scripta & vita. p. 281. num. 18
D. Ioannes Damascenus.
 B. Ioannes Damascenus qua ætate floruerit. p. 302. num. 81
Iosephus.
 Iosephus de antiquitatibus Hebræorum reprobat. p. 216. n. 10
Judæus.
 Judæis non licet scænorum dare. p. 14. n. 112
 Judæi sceneratores possunt per Ecclesiasticam potestatem coerceri. ibid. n. 113
Judex, & Judicium.
 Judex laicus punire valet delicta jure naturali prohibita, etsi nulla lege Principis secularis vetentur. p. 28. n. 4
 Nequit animadvertere in sceneratores, ubi usura publicè permittuntur. ibid.
 Potest exequi pœnas stabilitas regis constitutionibus in hæreticos, aut illicitas nuptias contrahentes, etsi causæ cognitionem non habeat. p. 29. n. 9
 Judex laicus an teneatur superfedere in causa executiva propter usurarum exceptionem? ibid. n. 10
 Non potest mandare executioni testamentum manifesti usurarii, qui nec restituit, nec cavet, & per censuras compelli potest, ne ulterius procedat. pag. 37. n. 78
 Judicem dandi potestas à quo concedatur. p. 162. num. 51
 A Judice dato appellatur ad eum, qui dedit: sed mandata jurisdictione, ad mandantem non provocatur. ibid.
 Judex qui prægnantem ream mordiderit, puniri debet. p. 202. n. 1
 Judex in propria causa nullus est idoneus. p. 205. num. 24

Judex plectetur, qui modo insolito reum intercedendum jussit. p. 206. n. 2
 Judex non potest modum ultimi supplicii lege præscriptum immutare. ibid. n. 5
 Judiciales actus an valeant, si diebus festis fiant. p. 327. n. 74
 Iudicia Dei semper justa sunt censenda, quanvis ratio eorum nos lateat. p. 213. n. 9
Julianus Imperator.
 Julianus Imperator multis de causis Apostata cognominatur. p. 230. n. 6
 Plura adversus fidem Catholicam perpetravit. ibid. n. 7
 Acriter persequatur Christianos. ibid. n. 8. Sacrifactorum impiorum sanguine corpus abluir, ut Baptistini abstersionem obliteraret. ibid.
 Julianus quem impietatis præceptorem sortitus fuerit. p. 231. n. 9
 Fuit Clericus & Monachus, & quare. ibid. num. 10
 Post desertam fidem Catholicam se Christianæ Religionis professorem simulabat. ibid. n. 12
 Julianus Christum ignominia causa Galilæum vocitabat. p. 131. n. 12
 Signum S. Crucis de labaro tolli præcepit, cujus loco imagines idolorum collocavit. ibid. num. 14
 Judianus quando & quomodo occuberit, & à quo percussus fuerit. ibid. n. 15
 Quandiu imperaverit. ibid. n. 16
 Quibus vitiis deturpatus, quibusque virtutibus præditus. p. 232. n. 17
 Julianus moriens impia verba protulit in Christum. ibid. n. 18
 Julianus vaticiniis deceptus. ibid.
 Sub Juliano Catholici militiæ adscripti sunt. p. 233. n. 25
 Julianus omnem conatum adhibuit, ut Christianos, maxime milites, ad idolorum cultum traheret. ibid. n. 27
B. Julitta.
 De B. Julittæ, & Quirici martyrio. pag. 287. num. 67
Julius Africanus.
 De Julii Africani operibus. p. 302. & seq. n. 82.
Juramentum.
 Juramentum iniquitatis vinculum esse non debet. p. 26. n. 91
 Juramento unius aliquando statuitur in judicio, etsi de ipsius utilitate tractetur. p. 32. n. 36
Jurisdictio.
 Jurisdictio delegata, re integra, delegantis obitu expirat. p. 127. n. 20
 De Jurisdictione, mero, ac mixto imperio, & quomodo inter se distinguantur, remissivè. p. 155. n. 1
 Jurisdictio in genere, & in specie definitur, & in quos gradus distribuatur. p. 156. n. 4
 Jurisdictioni simplici coheret aliquid imperii, seu coercitionis, quod ad illius exercitium necessarium desideratur. ibid.
 Jurisdictio contentiosa extra territorium adhuc in subditos nequit exerceri: secus voluntaria. ibid. num. 31. Ampliatur. ibid. n. 32
 Jurisdictionis voluntariæ actus sunt extrajudiciales. p. 159. n. 31
 Non postulant tribunal sed auctoritatem duntaxat Superioris. ibid. n. 30
 Jurisdictio voluntaria etiam in alieno territorio potest prorogari. ibid. n. 31
 Jurisdictio

& Verborum.

Jurisdictio voluntaria etiam in Curia exerceri potest per Magistratus foraneos. p. 160. n. 36
 Quavis Jurisdictio voluntaria ex privilegio competat, in alieno territorio poterit exerceri. ibid. n. 38
 Ejus Jurisdictionis ea est natura, ut ubique possit exerceri. ibid.
 Jurisdictionem mandare aliud est, & aliud judicem dare. p. 162. n. 51
 Jurisdictionem quis mandare valeat. ibid.
 Jurisdictio criminalis probatur per furcæ erectionem, etsi nullus in ea suspensus sit. p. 211. n. 41
Jurjurandum.
 De Jurjurando solemnni per ferreos orbes candentes dejectos in mare. p. 364. n. 19
 De Jurjurando solemnni apud Græcos. ibid. n. 20
Juspationatus.
 Juspationatus si maritus acquirat pecuniâ, matrimonio constante, uxori communicatur, ut post viri mortem unâ cum ipsius hæredibus præsentet. p. 150. n. 16
B. Justinus.
 De B. Justinii libro, cui titulus est 150. quæstiones p. 321. n. 30
Juvencus.
 De Juvenci scriptis. p. 292. n. 119
 K
Kyrie eleison.
 Kyrie eleison quid significet, & à quo Missæ sacrificio additum. p. 360. n. 24
 L
Labarum.
 Labarum ab exercitu Romano adorabatur. p. 231. n. 14
Lactantius Firmianus.
 De Lactantii Firmiani opusculis. p. 301. n. 73
Lactinia.
 Lactinia edere diebus jejunii in Quadragesima non licet. p. 342. n. 102. Toties quoties eduntur lethaliter peccatur. ibid. n. 103
 Lactinia an prohibeantur aliis jejunii diebus extra Quadragesimam. p. 343. n. 105
 Lactinia comedens die jejunii illud non frangit, etsi aliâ peccet contra legem ecclesiasticam quæ illa sumere prohibet. p. 344. n. 117
Laeso, & Laesus.
 Laeso etiam modica in utroque foro debet refarci circa venditionis contractum, ubi pretium est definitum. p. 118. n. 10
 Laeso ultra dimidiam competit remedium legis 2. de rescind. vend. quanquam asseveraverit quod donabat excessum. ibid.
Laphitæ.
 Laphitæ in Thessalia equitandi usum invenerunt. p. 190. n. 2
 Laphitæ dicti sunt centauri, ab arcendis tauris. ibid.
 Laphitarum nomina qui in arcendis tauris excelluerunt. p. 200. n. 12
Latini.
 Latinorum liberi cujus forent conditionis. p. 182. num. 75
 Latini fieri poterant cives Romani per justam manumissionem, secus verò dedititii. ibid. n. 78
 Latini quomodo per filium anniculum civitatem Romanam consequerentur. p. 183. n. 79
 Latinis omnis ultima dispositio vetabatur. ibid. num. 84

Circa Latinorum peculia nihil lex Junia innovavit. ibid. n. 84
 Latini nihil ex lege Julia Norbana ex testamento capere poterant. p. 184. n. 87
 Latini hæredes institui poterant, sed non capere hæreditatem, nisi mortis tempore, vel intra dies cretionis cives Romani fierent. ibid. n. 88
 Latini nullum habebant ab intestato successorem. ibid. n. 90
 Latini caruerunt omnibus quæ propria fuerunt civium Romanorum, quorum nonnulla recensentur. p. 184. n. 92
 Latini quædam fuere specialiter concessa lege Junia. p. 185. n. 93
 Latini, seu populi Italiæ quo jure uterentur antequam ad civitatem fuerint admissi. p. 188. num. 111
 Latini an possent sub legionibus Romanis militare. ibid. n. 113
 Latini populi erant à vectigalibus immunes. ibid. num. 116
Latium.
 Latii jus quale fuerit, remissivè. p. 189. n. 117
Legatarius, & Legatum.
 Legatario an liceat exigere ab hærede redditus pecuniæ legatæ, dum non solvitur? pag. 14. n. 115. cum seq.
 Legatarius an possit propria auctoritate capere rem legatam? p. 142. n. 31
 Contra Legatarium, qui propria auctoritate cepit rem legatam, competit hæredi interdictum Quorum bonorum. p. 143. n. 32
 Ex Legato ad opus pium, vel publicum si aliqua super sit quantitas, utrum alii applicanda, aut hæredi sit relinquenda? p. 64. n. 22. cum seqq.
 Legatum ad opus publicum, quod implere non licet, in aliud debet converti. ibid. n. 23
 Legatum annuum ad certum tempus quando ad hæredem transmittatur, & quomodo computatur ad Falcidiam. p. 90. n. 38. & p. 92. n. 50
 Legatum annuum vitalitium qualiter æstimetur ad ponendam rationem legis Falcidiæ. p. 90. n. 39
 Legatum annuum morte intercidit legatarii. p. 92. n. 49. Declaratur. ibid. n. 50
 Legatum in dubio alimentorum causâ relicto præsumitur. ibid.
 Inter Legatum annuum, & stipulationem diversitas reperitur. p. 92. n. 53
 Legatum propter inimicitiam supervenientem inter testatorem, ac legatarium, intelligitur revocatum. p. 126. n. 10
 Legatum tribus qualiter differat à legato tesseræ quoad tempus. p. 197. n. 167
 Legatum tribus in quo consistat. ibid. n. 164
 Legata debentur, licet testamentum ex causa præteritionis vel ex hæredationis corruat. p. 355. n. 52
 Legatum petere ex causis contrariis & incompatibilibus inter se, ridiculum est. p. 187. n. 108
 Legatum tribus à legato tesseræ differt. p. 193. num. 141
 Legatum in causa caduci, quale diceretur. ibid. num. 144
 Legatum tribus simile est legato tesseræ quoad acquisitionem & transmissionem. ibid. n. 145
 Legatum tesseræ frumentariæ dici potest legatum frumenti, quanvis hoc relicto non sit. p. 194. num. 146
 Inter Legatum tesseræ frumentariæ ac legatum frumenti discrimen non est, quatenus in utroque